

Forslag

til

Lov om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

(Målretning af befordringsrabat og godtgørelse efter en kilometersats, hjemmel til at kræve uberettiget godtgørelse tilbagebetalt m.v.)

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, foretages følgende ændringer:

- 1.** Overalt i loven ændres "abonnementskort" til: "personlige periodekort".
- 2.** I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter "abonnementskort til": "daglig".
- 3.** I § 1, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter "regler om,": "hvornår der er tale om daglig befordring, og".
- 4.** § 1, stk. 4, affattes således:
"Stk. 4. Det er en betingelse for at få rabat, at den studerende
 - 1) ikke er i lønnet praktik, eller
 - 2) ikke samtidig modtager befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler."
- 5.** I § 2, stk. 1, ændres "Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte" til: "Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte".
- 6.** I § 3, stk. 1, ændres "abonnementskortet" til: "det personlige periodekort".
- 7.** § 3, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres "befordring" til: "daglig befordring i Danmark".

9. § 4 a, stk. 2, affattes således:

"Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives til dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal indberette antallet af dage med befordring."

10. I § 4 a, stk. 3, indsættes efter "beregning,": "hvornår der er tale om daglig befordring,", og efter "udbetaling" indsættes: "samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet".

11. Efter § 4 a indsættes:

4 b. Styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af godtgørelse.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde."

12. I § 5, nr. 1, indsættes efter "søge": "og indberette dage, hvor den studerende har haft befordring efter § 4 a, stk. 2".

13. I § 5, nr. 2, indsættes efter "godtgørelse": "og indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring efter 4 a, stk. 2,".

14. I § 5, nr. 4, ændres "1-3" til: "1 og 2", og der indsættes efter "abonnementskort": "eller anden personlig rejsehjemmel".

15. I § 5 a, indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

"Stk. 4. Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Stk. 5. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af opgaven."

16. I § 6, stk. 2, ændres "§ 2" til: "§§ 2 og 4 b, stk. 1".

17. I § 6 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

"Stk. 3. Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 4 b, stk. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed."

Undervisningsministeriet

§ 2

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. Overalt i loven ændres "abonnementskort" til: "personlige periodekort".

2. I § 2, stk. 1, indsættes efter "abonnementskort til": "daglig".

3. I § 2 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke:

"Stk. 4. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring, jf. stk. 1."

4. I § 7, stk. 1, ændres "abonnementskortet" til: "det personlige periodekort", og 2. pkt. ophæves.

5. I § 8, stk. 1, indsættes efter "rabatbeløbet": ", jf. §§ 6 og 7," og efter "abonnementskort" indsættes: "eller anden personlig rejsehjemmel".

6. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres "befordring" til: "daglig befordring i Danmark".

7. § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

8. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

" Stk. 5. Godtgørelse efter stk. 1-3 gives til dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring.

Stk. 6. Ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter stk. 1-3, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 7. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav om tilbagebetaling af godtgørelse.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde."

Stk. 5 bliver herefter stk. 9.

9. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 9, indsættes efter "befordringsgodtgørelse,": "hvornår der er tale om daglig befordring,", og efter "regulering" indsættes: "samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet".

10. I § 14, nr. 1, indsættes efter "søge": "og indberette dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,".

11. I § 14, nr. 2, indsættes efter "godtgørelse": "og indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,".

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets indhold

2.1. Målretning af godtgørelse til befordring efter en kilometersats

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Godtgørelse efter en kilometersats til dage med befordring

2.1.2.2. Hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats tilbage

2.1.2.3. Geografisk afgrænsning af retten til godtgørelse efter en kilometersats

2.1.2.4. Godtgørelse efter en kilometersats til daglig befordring

2.2. Ændringer i befordringsrabatordningerne

2.2.1. Ingen befordringsrabat i måneder med lønnet praktik ved videregående uddannelser

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.2. Kontantudbetaling af rabatbeløb ved køb af anden personlig rejsehjemmel end periodekort

2.2.2.1. Gældende ret

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2.3. Befordringsrabat til daglig befordring

2.2.3.1. Gældende ret

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Tilsyn med uddannelsesstedernes administration

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. *Offentlige implementeringskonsekvenser*
4. *Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner*
5. *Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.*
6. *Administrative konsekvenser for borgerne*
7. *Miljømæssige konsekvenser*
8. *Forholdet til EU-retten*
9. *Hørte myndigheder og organisationer m.v.*
10. *Sammenfattende skema*

1. Indledning

Efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, har studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. ret til rabat ved køb af abonnementskort til den billigste daglige offentlige befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Studerende og uddannelsessøgende, der ikke har mulighed for at gøre brug af offentlig befordring mellem bopæl og uddannelsessted, kan søge om godtgørelse til befordring efter en kilometersats med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler.

Baggrunden for lovforslaget er, at der er konstateret en uhensigtsmæssig brug af særligt kilometerpengeordningen, hvilket også har medført en stigning i udgifterne til befordringsordningerne siden 2013.

Den uhensigtsmæssige brug og de deraf følgende øgede udgifter til godtgørelse efter en kilometersats skyldes blandt andet ændringer, der trådte i kraft den 1. januar 2016 som konsekvens af SU- og fremdriftsreformen, jf. lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med loven blev kilometersatsen forhøjet samtidig med, at de studerendes og uddannelsessøgendes egenbetaling blev afskaffet. I stedet gives der alene godtgørelse for den del af strækningen, der overstiger 24 km dagligt. Det samlede skøn for merudgift ved ændringen var 20 mio. kr.

I 2013 udbetalte Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte (styrelsen), som administrerer befordringsrabatordningerne, 48,7 mio. kr. i godtgørelse efter en kilometersats, stigende til 57,9 mio. kr. i 2014 og 60,1 mio. kr. i 2015. I 2016, hvor ændringerne om godtgørelse efter en kilometersats trådte i kraft, steg udbetalingen væsentligt til 101,7 mio. kr. I 2017 steg udbetalingen yderligere til 129,8 mio. kr., hvoraf de 118 mio. kr. blev udbetalt til studerende ved de videregående uddannelser.

Herudover har styrelsen modtaget flere henvendelser fra uddannelsesinstitutioner og fra studerende og uddannelsessøgende om, hvorfor godtgørelse efter en kilometersats udbetales for en måned uanset omfanget af undervisningsaktiviteter og antallet af dage med befordring i den pågældende måned. Dette kan være medvirkende til en uhensigtsmæssig anvendelsen af ordningen.

Det vurderes på den baggrund, at der er behov for at målrette ordningen om godtgørelse efter en kilometersats, så godtgørelsen gives på baggrund af de studerendes og uddannelsessøgendes faktiske befordring. Det foreslås i forlængelse heraf, at der etableres hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats.

Med lovforslaget foreslås det endvidere at foretage enkelte øvrige ændringer og justeringer. Det foreslås bl.a. at ændre betegnelsen "abonnementskort" til "personlige periodekort". Denne betegnelse vil blive anvendt i det følgende.

2. Lovforslagets indhold

2.1. Målretning af retten til godtgørelse til befordring efter en kilometersats

2.1.1. Gældende ret

Det følger af § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser i ganske særlige tilfælde kan få ret til godtgørelse til befordring efter en kilometersats, hvis de opfylder betingelserne for at få befordringsrabat efter henholdsvis § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser har studerende efter ansøgning ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Retten til rabat omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Efter § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gives der ligeledes efter ansøgning rabat til køb af personlige periodekort til uddannelsessøgende og deltagere, der gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af:

- 1) lov om de gymnasiale uddannelser,
- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,
- 6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),
- 7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller
- 8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Undervisningsministeren kan desuden fastsætte regler om, at andre uddannelsessøgende og deltagere har ret til rabat, jf. lovens § 2, stk.2.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er herudover betinget af, at de studerende og uddannelsessøgende opfylder en række krav, der efter bemyndigelse er fastsat i hhv. bekendtgørelse nr. 1633 af 14. december 2015 om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse nr. 1632 af 14. december 2015 om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det følger af § 5 og § 13 i hhv. bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at befordringsgodtgørelse alene gives, hvis

- 1) der ikke er mulighed for offentlig befordring på en del af eller hele rejsestrækningen mellem bopæl og uddannelsesstedet,
- 2) offentlig befordring medfører en samlet ventetid på 2 timer eller mere pr. undervisningsdag,
- 3) den faktiske køretid med offentlig befordring er mere end 2 timer længere pr. undervisningsdag end køretiden med andre befordringsmidler eller
- 4) den studerende eller uddannelsessøgende har fået støtte til køb af bil efter § 114 i lov om social service.

Godtgørelse til befordring efter en kilometersats til ungdomsuddannelser og videregående uddannelser er fastsat til 18,77 kr. (2018-niveau) pr. påbegyndt kilometer pr. måned. Befordringsgodtgørelse beregnes og udbetales efter begge bekendtgørelser på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den studerendes og uddannelsessøgendes bopæl og uddannelsesstedet, uanset omfanget af undervisningsaktiviteter i den pågældende måned. Der kan maksimalt ydes befordringsgodtgørelse for 300 kilometer pr. dag, jf. § 12 og § 14 i hhv. bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Der kan kun gives befordringsgodtgørelse til den del af strækningen, der overstiger 24 kilometer, jf. § 5, stk. 2, i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og § 13, stk. 2, i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Der kan ikke gives godtgørelse efter en kilometersats i perioder, hvor den studerende eller uddannelsessøgende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning, jf. § 4 a og § 9 i hhv. lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Endvidere følger det af § 9, stk. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at deltagere i ordblindeundervisning kan få godtgørelse efter en kilometersats, hvis de har mindre end 5 ugentlige undervisningsdage.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er efter de gældende regler ikke afgrænset geografisk. For så vidt angår befordringsrabat er det forudsat i lovene om befordringsrabat, at befordringsrabatten kan gives til befordring i Danmark dog således, at vedkommende minister kan fastsætte regler om, at ordningen kan omfatte befordring til og fra udlandet, jf. § 1, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med hjemmel i ovennævnte bemyndigelser er der i § 3 i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 7 i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., fastsat nærmere regler om rabat på personlige periodekort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene. I praksis er muligheden kun relevant i forbindelse med befordring over grænsen til enten Tyskland eller Sverige.

Det er uddannelsesstederne, der træffer afgørelse om retten til godtgørelse efter en kilometersats, jf. § 4 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 9 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Afgørelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Der er i den gældende lovgivning ikke hjemmel til at rejse krav om tilbagebetaling af godtgørelse, der er udbetalt med urette.

Styrelsens og uddannelsesinstitutionernes muligheder for at behandle personoplysninger, herunder indhente personoplysninger hos den uddannelsessøgende eller hos andre myndigheder, er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning nr. 2016/679 af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesforordningen) og lov nr. 502 af 23. maj 2018 om supplerende bestemmelser til forordning om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger (databeskyttelsesloven) samt anden lovgivning, f.eks. forvaltningsloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 433 af 22. april 2014, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven gælder blandt andet for behandling af personoplysninger, som helt eller delvist foretages ved hjælp af automatisk databehandling og for ikke-automatisk behandling af personoplysninger, der er eller vil blive indeholdt i et register, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 2, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 1, stk. 2.

Ved personoplysninger forstås enhver form for information om en identificeret eller identificerbar fysisk person (den registrerede), jf. databeskyttelsesforordningens artikel 4, nr. 1. Ved behandling forstås enhver aktivitet eller række af aktiviteter med eller uden brug af automatisk behandling, som oplysninger gøres til genstand for, jf. databeskyttelsesforordningen artikel 4, nr. 2.

Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra a, at personoplysninger skal behandles lovligt, rimeligt og på en gennemsigtig måde i forhold til den registrerede. Af databeskyttelsesforordningens § 5, stk. 1, litra b, fremgår, at oplysninger skal indsamles til udtrykkeligt angivne og legitime formål, og ikke må viderebehandles på en måde, der er uforenelig med disse formål. Viderebehandling af oplysninger til videnskabelige eller historiske forskningsformål eller statistiske formål i overensstemmelse med artikel 89, stk. 1, anses ikke for uforenelige med de formål, hvortil oplysningerne er indsamlet. Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra c, skal oplysninger, som behandles, være tilstrækkelige, relevante og begrænset til, hvad der er nødvendigt i forhold til de formål, hvortil de behandles. Ifølge databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra d, skal personoplysninger være korrekte og om nødvendigt ajourførte, og der skal tages ethvert rimeligt skridt for at sikre, at personoplysninger, der er urigtige i forhold til de formål, hvortil de behandles, straks slettes eller berigtiges. Det følger af databeskyttelsesforordningens artikel 5, stk. 1, litra e, at personoplysninger skal opbevares på en sådan måde, at det ikke er muligt at identificere de registrerede i et længere tidsrum end det, der er nødvendigt til de formål, hvortil de pågældende personoplysninger behandles.

Det afhænger af oplysningernes karakter og formålet med videregivelsen, i hvilket omfang der kan udveksles personoplysninger mellem forvaltningsmyndigheder, jf. databeskyttelsesforordningens artikel 6, 9 og 10. Betingelserne for videregivelse af oplysninger skærpes, jo mere følsomme oplysninger der er tale om. Det er den myndighed, der vil videregive oplysninger, som skal vurdere, om betingelserne for videregivelse er opfyldt i det konkrete tilfælde.

Oplysninger om personers uddannelsesmæssige forhold, herunder om indskrivning på uddannelsessteder, og oplysninger om personers befordring mellem bopæl og uddannelsessted, er som udgangspunkt ikke personfølsomme oplysninger. Behandling og videregivelse af sådanne oplysninger vil således skulle vurderes efter reglerne i databeskyttelsesforordningens artikel 6. Efter databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 1, litra e, må behandling, herunder videregivelse, blandt andet ske, hvis behandlingen er nødvendig af hensyn til udførelsen af en opgave, der henhører under offentlig myndighedsudøvelse.

Ved indsamling af oplysninger hos den registrerede følger det af databeskyttelsesforordningens artikel 13, at den dataansvarlige har en oplysningspligt over for den registrerede om f.eks. formålene med den behandling, hvortil oplysningerne er bestemt. Hvis oplysningerne ikke

indsamles hos den registrerede, men f.eks. hos en anden myndighed, følger der en mere omfattende oplysningspligt over for den registrerede efter databeskyttelsesforordningens artikel 14.

Efter databeskyttelsesforordningen er der ikke et udtrykkeligt krav om, at der skal være en direkte lovhjemmel til samkøring i kontroløjemed, når offentlige myndigheder vil sammenkøre oplysninger fra forskellige IT-systemer eller registre i kontroløjemed, eller at der skal gives information til den registrerede, inden samkøringen foretages.

2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.1.2.1. Godtgørelse efter en kilometersats til dage med befordring

Med ændringen af ordningen om godtgørelse efter en kilometersats i 2013, jf. lov nr. 899 af 4. juli 2013 om ændring af SU-loven, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., er ordningen blevet mere attraktiv, og udgifterne til ordningen er steget væsentligt. Det har på den baggrund vist sig u hensigtsmæssigt, at godtgørelsen beregnes og udbetales på månedsbasis uanset det faktiske behov for befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Det foreslås derfor med dette lovforslag, at godtgørelse efter en kilometersats fremover gives for dage, hvor den studerende eller den uddannelsessøgende har befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl og dermed har haft en udgift, der kan godtgøres. De studerende og uddannelsessøgende vil skulle indberette antallet af dage med befordring. Disse oplysninger skal gives på tro og love.

Det foreslås, at udvide bemyndigelserne til at fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats og om digital kommunikation, så bestemmelserne også omfatter indberetning af dage, hvor den studerende eller uddannelsessøgende har haft befordring. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring.

Det er hensigten, at styrelsens og uddannelsesinstitutionernes behandling af personoplysninger om studerende og uddannelsessøgende skal ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens bestemmelser.

2.1.2.2. Hjemmel til at kræve for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats tilbage

Der er i de gældende regler ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats.

Det foreslås med lovforslaget, at der både i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i

ungdomsuddannelser m.v. etableres hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

De foreslåede bestemmelser vil f.eks. kunne finde anvendelse, hvis en studerende eller en uddannelsessøgende på et urigtig grundlag har fået udbetalt godtgørelse til dage uden befordring, eller hvis de har undladt at gøre opmærksom på forhold, som har betydning for retten eller beregningen af godtgørelse, f.eks. i forbindelse med flytning af bopælsadresse eller uddannelsessted.

Det vil med forslaget fortsat være uddannelsesstedet, der skal træffe afgørelse om retten til godtgørelse. Det er dog de centrale myndigheder, der har bedst mulighed for at føre kontrol med ordningen, hvorfor det foreslås, at styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling efter lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og at ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling efter lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Det foreslås, at Udbetaling Danmark, der administrerer krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte, skal varetage administrationen af opkrævningen af de rejste krav om tilbagebetaling af godtgørelse, herunder træffe afgørelse i relation til opkrævningen.

Endvidere foreslås det, at vedkommende minister bemyndiges til at kunne fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Endelig foreslås det, at afgørelserne om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats – lige som ved uddannelsesstedernes afgørelse om ret til godtgørelse efter en kilometersats – ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed. Det foreslås ligeledes, at Udbetaling Danmarks afgørelser om opkrævning af de rejste krav ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Det er hensigten, at myndighedernes og uddannelsesinstitutionernes behandling af personoplysninger skal ske under iagttagelse af databeskyttelsesforordningens bestemmelser. Der forventes at blive tale om en manuel kontrol af de studerendes og uddannelsessøgendes oplysninger om dage med befordring, delvist på baggrund af sammenstilling af elektronisk tilgængelige oplysninger i kontroløjemed. Det kræver ikke udtrykkelig lovhjemmel at foretage samkøring i kontroløjemed.

2.1.2.3. Geografisk afgrænsning af retten til godtgørelse efter en kilometersats.

Retten til godtgørelse efter en kilometersats er ikke afgrænset geografisk i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Som led i målretningen foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt gives til befordring inden for Danmarks grænser. Dog foreslås det, at der indsættes en bemyndigelse svarende til bemyndigelsen i § 1, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2, stk. 3, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvorefter vedkommende minister bemyndiges til at kunne fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet. Det er hensigten, at vedkommende minister kan fastsætte, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land, inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for så vidt angår befordringsrabortordningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

2.1.2.4. Godtgørelse efter en kilometersats til daglig befordring

Hensigten med befordringsordningerne er at give økonomisk støtte til befordring, og ordningerne bygger på en forudsætning om, at de studerende og uddannelsessøgende har daglig befordring mellem deres bopæl og uddannelsessted. Det indebærer, at de har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Der er i de gældende regler fastsat en begrænsning, som indebærer, at der maksimalt kan ydes befordringsgodtgørelse for 300 kilometer pr. dag. Denne begrænsning er dog ikke til hinder for, at der efter ansøgning kan gives godtgørelse til afstande mellem bopæl og uddannelsessted, som langt overstiger 300 km pr. dag.

Særligt efter 2016 er styrelsen blevet opmærksom på en række tilfælde, hvor studerende og uddannelsessøgende har søgt om godtgørelse efter en kilometersats til strækninger, der er så lange og tidskrævende, at det ikke umiddelbart forekommer realistisk, at der er tale om daglig befordring. Efter de gældende regler er der imidlertid ikke mulighed for at give afslag på en ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats f.eks. til befordring i egen bil mellem Gilleleje og Aalborg, selvom en sådan daglig befordring synes urealistisk.

Det foreslås derfor, at der i såvel lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser som i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. indsættes en bemyndigelse, hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

2.2. Ændringer i befordringsrabatordningerne

2.2.1. Ingen befordringsrabat i måneder med lønnet praktik ved videregående uddannelser.

2.2.1.1. Gældende ret

Efter § 1, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser har studerende ved videregående uddannelser ret til rabat ved køb af personlige periodekort i måneder, hvor de er indskrevet på en uddannelse, der giver ret til SU, jf. SU-lovens § 15. Bestemmelsen indebærer, at der kan gives befordringsrabat i måneder med lønnet praktik. Der kan dog ikke gives befordringsrabat, hvis den uddannelsessøgende samtidig får befordringsgodtgørelse efter andre regler, jf. § 1, stk. 4.

Modsat følger det udtrykkeligt af § 4, stk. 1, nr. 4, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser ikke har ret til befordringsrabat i måneder, hvor de er i lønnet praktik.

Studerende og uddannelsessøgende, der er i lønnet praktik, har mulighed for at få befordringsfradrag efter reglerne i ligningslovens § 9 c, stk. 1, idet praktikstedet betragtes som en indtægtsgivende arbejdsplads. Det skattemæssige befordringsfradrag gives, når den pågældende har mere end 24 km til og fra arbejdet.

2.2.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Baggrunden for, at perioder med lønnet praktik er omfattet af reglerne i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om befordringsrabat, er historisk og grunder i den oprindelige mere enkle befordringsrabatordning fra 1997. Den ordning, der gælder for uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser, bygger på tidligere amtskommunale ordninger, hvor støtte til befordring var udelukket i perioder med lønnet praktik.

Af hensyn til ligebehandlingen af studerende og uddannelsessøgende ved hhv. videregående uddannelser og ungdomsuddannelser, der er i lønnet praktik og derved opnår mulighed for befordringsfradrag, foreslås det at ændre lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, således at der ikke gives ret til befordringsrabat i perioder, hvor den uddannelsessøgende er i lønnet praktik, eller samtidig modtager befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler.

2.2.2. Kontantudbetaling af rabatbeløb ved køb af anden personlig rejsehjemmel end personlige periodekort

2.2.2.1. Gældende ret

Efter § 5, nr. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 8, stk. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., er vedkommende minister bemyndiget til at fastsætte regler om kontantudbetaling af rabatbeløb.

Bestemmelserne om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befordringsrabatten i særlige tilfælde kan udbetales kontant til den studerende eller uddannelsessøgende med fradrag af egenbetalingen, hvis den studerende eller uddannelsessøgende har været nødsaget til at købe et personligt periodekort til fuld pris. Rabatten kan dog ikke udbetales, hvis den studerende eller uddannelsessøgende har undladt at søge om befordringsrabat i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage, før den studerende eller uddannelsessøgende har brug for et personligt periodekort med rabat. Rabatten kan således alene udbetales kontant til studerende og uddannelsessøgende, der har søgt i tide, men hvor ansøgningen ikke kunne gennemføres på grund af helt ekstraordinære forhold, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontantudbetaling af rabatbeløbet, og rabatten udbetales af de befordringsansvarlige.

2.2.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatbeløbet kontant for personlige periodekort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befordringsrabatordningen er knyttet til det personlige periodekort, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den uddannelsessøgende. Med indførelsen af andre personlige rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det imidlertid muligt at foretage en sådan kobling, hvilket minimerer risikoen for snyd.

På den baggrund foreslås det, at uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse i lovens § 5, stk. 1, nr. 4, og undervisningsministerens bemyndigelse i lovens § 8, stk. 1, udvides til at kunne fastsætte regler om, at rabatbeløbet kan udbetales kontant, når den studerende eller uddannelsessøgende har købt abonnementskort eller anden personlig rejsehjemmel uden rabat.

2.2.3. Befordringsrabat til daglig befordring

2.2.3.1. Gældende ret

Studerende ved videregående uddannelser og uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser har efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring mellem uddannelsessted og bopæl med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Rabatten gives efter § 3 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og § 6 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted.

2.2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Befordringsordningerne bygger på en forudsætning om, at de uddannelsessøgende har daglig befordring mellem deres bopæl og uddannelsessted. Det indebærer, at de uddannelsessøgende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Det har imidlertid vist sig, at ordningerne også anvendes til køb af periodekort med rabat til strækninger, hvor afstandene mellem bopæl og uddannelsessted er så store, at det må anses for urealistisk, at de uddannelsessøgende reelt har mulighed for daglig befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er således efter de gældende regler muligt at købe et periodekort på 30 dage med rabat f.eks. til befordring mellem Frederikshavn og København, uagtet at det næppe er realistisk, at den uddannelsessøgende dagligt benytter periodekortet til befordring over så store afstande.

Det foreslås derfor, at der i såvel lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser som i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. indsættes en bemyndigelse, hvorefter vedkommende minister kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

2.3. Tilsyn med uddannelsesstedernes administration

2.3.1. Gældende ret

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstedet bistår ministeriet eller anden statslig myndighed i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat. Det følger endvidere af lovens § 13, stk. 4, m.v. at ministeriet eller anden statslig myndighed fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeriet eller anden statslig myndighed kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

Der er imidlertid ikke tilsvarende bestemmelser i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, selv om uddannelsessteder med videregående uddannelser har samme forpligtelser i forhold til administration af befordringsordningerne.

2.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På den baggrund foreslås det, at der i § 5 a i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser indsættes bestemmelser om, at uddannelsesstedet bistår styrelsen i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. Styrelsen vil med forslaget skulle føre tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Der foreslås endvidere, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at

fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

3. Offentlige implementeringskonsekvenser

Med lovforslagets § 1, nr. 4, foreslås, at retten til befodringsrabat ikke gælder, når den studerende er i lønnet praktik. Den foreslåede bestemmelse er af objektiv karakter, idet det følger af uddannelsesreglerne, hvilke praktikperioder i den pågældende uddannelse der er lønnet. Det vil være muligt at it-understøtte den foreslåede bestemmelse. Der vil være tale om en mindre justering af det i forvejen eksisterende it-system, der understøtter befodringsrabat til ungdomsuddannelser og videregående uddannelser.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, og § 2, nr. 7, foreslås indsat henholdsvis et nyaffattet § 4 a, stk. 2, i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, og et nyt § 9, stk. 5, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., hvorefter godtgørelse efter en kilometersats kun gives til dage, hvor den studerende og uddannelsessøgende har befodrning mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. De foreslåede bestemmelser er af objektiv karakter, og det er forventningen, at der i det elektroniske selvbetjeningsystem - mitUddannelseskort - vil blive udviklet en funktionalitet med henblik på administrationen af dage med befodrning. Selvbetjeningsfunktionen vil skulle anvendes af alle, der søger godtgørelse efter en kilometersats, hvilket – på baggrund af antallet af modtagere af godtgørelse i 2017 – vurderes at være ca. 13.000 støttemodtagere, heraf ca. 1.500 uddannelsessøgende på ungdomsuddannelser m.v. og 11.500 studerende på videregående uddannelser.

Med forslaget § 1, nr. 11, foreslås der indsat et nyt § 4 b i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, hvorefter styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt. Tilsvarende foreslås der med lovforslagets § 2, nr. 7, indsat en tilsvarende bestemmelse i § 9, stk. 6, i lov om befodringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. Med de foreslåede bestemmelser vil styrelsen, ministeriet eller anden statslig myndighed kunne rejse krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse, hvis den studerende eller uddannelsessøgende ikke opfylder betingelserne for godtgørelse. Der vil være tale om en manuel kontrol, delvist på baggrund af sammenstilling af elektronisk tilgængelige oplysninger i kontroløjemed. Der vil være tale om it-udvikling af ny funktion for at rejse krav og fratage eller omberegne krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. It-udvikling vil ske på baggrund af viden om tilsvarende tilbagebetalingsfunktioner i SU-it-systemet.

Der vil samlet set være tale om udgifter til it-udvikling i størrelsesordenen 1,65 mio. kr.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for staten, kommuner, og regioner samt erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes at medføre økonomiske konsekvenser for staten, idet der forventes mindredgifter på ca. [32] mio. kr. i 2019 og ca. [65] mio. kr. årligt fra 2020 (fuldt indfaset).

Ved omlægningen af kilometerpenge fremkommer størstedelen af det forventede provenu på ca. [27] mio. kr. i 2019 og ca. [56] mio. kr. årligt derefter ved at ændre forudsætningen for kilometerpenge til faktiske rejsedage, hvor den studerende har undervisning eller andre aktiviteter på uddannelsesinstitutionen.

Derudover ca. [5] mio. kr. i 2019 og ca. [9] mio. kr. årligt derefter vedr. afskaffelse af befordringsrabat i lønnet praktik i VU.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for kommuner, regioner og erhvervslivet. Eventuelle adfærdseffekter med henblik på brugen af offentlig transport vurderes at være mindre væsentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget forventes ikke at medføre økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Det forventes, at de studerende og uddannelsessøgende vil skulle anvende det elektroniske selvbetjeningsystem mitUddannelseskort til at skulle angive dage med befordring for at kunne få godtgørelse efter en kilometersats.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 29. juni til den 17. august 2018 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer m.v.:

Akademikerne, Ankenævnet for Statens Uddannelsesstøtteordninger, Arbejdsgivernes Uddannelsesbidrag, Arriva, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskolerne, Bornholms Trafikselvskab, B-SOSU, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Konservative Studerende, Danmarks Liberale Studerende, Danmarks Medie og Journalisthøjskole, Danmarks Private Skoler – grundskoler & gymnasier, Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Blindesamfund, Dansk Byggeri, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Dansk Friskoleforening, Dansk Handicap Forbund, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Skoleforening for Sydslesvig e.V., Dansk Ungdoms Fællesråd, Danske Erhvervsakademier, Danske Erhvervsskoler, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler og -Gymnasier – Lederne, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske

Handicaporganisationer, Danske HF & VUC, Danske Landbrugsskoler, Danske Regioner, Danske Revisorer, Danske SOSU-skoler, Danske Studerendes Fællesråd, Danske Universiteter, Datatilsynet, Det Centrale Handicapråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Djøf, DSB, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Finanssektorens Arbejdsgiverforening (FA), Forbundet af Offentlige Ansatte (FOA), Forstanderkredsen for Produktionsskoler og Produktionshøjskoler, Frit Forum – Socialdemokratiske Studerende, FSR – danske revisorer, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Fynbus, Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Handelsskolernes Lærerforening (HL), HK/Stat, Ingeniørforeningen i Danmark, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og forbrugerstyrelsen, Kulturministeriets Rektorer (KUR), LandboUngdom, Landdistrikternes Fællesråd, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsorganisationen i Danmark (LO) Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen (VUC), Lærernes Centralorganisation, Lærerstudernes Landskreds, Midttrafik, Movia, Netværket for kostafdelinger Nordjylland trafikelskab – NT, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen Professionshøjskolernes Rektorkollegium, Pædagogstudernes landssammenslutning, Rektorkollegiet for de kunstneriske og kulturelle uddannelser, Rektorkollegiet for de maritime uddannelser, Rigsrevisionen, Rådet for Erhvervsakademiuddannelser og Professionsbacheloruddannelser, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Skolelederforeningen, Studenterrådgivningen, Sydtrafik, Sygeplejestudernes Landssammenslutning, Udbetaling Danmark, Uddannelsesforbundet, Ungdomsuddannelsernes Vejlederforening, UU Danmark, VEU-rådet og VUC Bestyrelsesforeningen.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	En besparelse på ca. [27] mio. kr. i 2019 og [56] mio. kr. årligt derefter vedr. ændringer af kilometerpenge til faktisk transport. Derudover ca. [5] mio. kr. i 2019 og [9] mio. kr. årligt derefter vedr. afskaffelse af befodringsrabat i lønnet praktik i VU.	Der forventes en udgift på [1-2] mio. kr. til udvikling af it-understøttelse.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Mindre administrative konsekvenser for staten som følge implementering af lovændring.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen

Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	De uddannelsessøgende vil gennem det elektroniske selvbetjeningssystem med Uddannelseskort skulle angive dage med befordring for at kunne få godtgørelse efter en kilometersats.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
Overimplementering af EU-retlige minimumsforpligtelser (X)	JA	NEJ X

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 og 6

Det følger af § 1 i lov om befodringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befodrning med bus, tog eller metro i den offentlige servicetrafik. Et abonnementskort er i bemærkningerne til loven defineret som periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode. Efter lovens § 4 påhviler det hvert trafikselskab, Bornholms Regionskommune, de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten, og Metroselskabet I/S at yde rabat efter §§ 1 og 3.

Hvert selskab og Bornholms Regionskommune sørger for, at den i § 3 anførte rabat indpasses i det takst- og billetteringssystem, der anvendes af trafikselskabet eller Bornholms Regionskommune, jf. lovens § 4, stk. 2.

De produkter, som tilbydes af de befodringsansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskort overalt i loven ændres til personlige periodekort.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Studerende ved videregående uddannelser har efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Rabatten gives efter lovens § 3 til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Forudsætningen i § 3 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om, at rabatten gives til billigste daglige befordring indebærer, at de studerende har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Med forslaget præciseres det i § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter der foreslås indsat en bestemmelse i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, som bemyndiger uddannelses- og forskningsministeren til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3

Det fremgår af § 1, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende ved videregående uddannelser efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik. Uddannelses- og forskningsministeren kan bestemme, at anden kollektiv persontrafik er omfattet af 1. pkt. Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere efter § 1, stk. 1, 3. pkt., fastsætte regler om, at 1. pkt. gælder for befordring til og fra udlandet.

Selv om befordringsrabortordningen retter sig mod studerende, der har daglig befordring, anvendes ordningen også til køb af personlige periodekort med rabat til strækninger, hvor afstandene mellem bopæl og uddannelsessted er så lange, at det må anses for urealistisk, at de studerende reelt har mulighed daglig befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er således muligt efter de gældende regler at købe et periodekort på 30 dage med rabat f.eks. til befordring mellem Frederikshavn og København, uagtet at det næppe er realistisk, at den studerende dagligt benytter periodekortet til befordring over så store afstande.

Med forslaget udvides ministerens bemyndigelse efter lovens § 1, stk. 1, 3. pkt., til også at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvorefter det foreslås præciseret, at rabatten gives til den daglige befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført

med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 4

Det følger af § 1, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at retten til rabat ved køb af personlige periodekort omfatter måneder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der giver ret til statens uddannelsesstøtte, jf. SU-lovens § 15.

Bestemmelserne i lovens § 1, stk. 3 og 4, blev indsat ved lov nr. 749 af 25. juni 2014 om ændring af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. i forbindelse med, at ordningen blev ændret, så retten til befordringsrabat ikke afhænger af den uddannelsessøgendes SU-berettigelse, men af, hvorvidt den uddannelsessøgende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der berettiger til SU.

Bestemmelsen i lovens § 1, stk. 3, indebærer, at der kan gives befordringsrabat i måneder med lønnet praktik. Der kan dog ikke gives befordringsrabat, hvis den studerende samtidig får befordringsgodtgørelse efter andre regler, jf. § 1, stk. 4.

Modsat følger det udtrykkeligt af § 4, stk. 1, nr. 4, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende ved ungdomsuddannelser ikke har ret til befordringsrabat i måneder, hvor de er i lønnet praktik.

Studerende, der er i lønnet praktik, har mulighed for at få befordringsfradrag efter reglerne i ligningslovens § 9 c, stk. 1, idet praktikstedet betragtes som en indtægtsgivende arbejdsplads. Det skattemæssige befordringsfradrag gives, når den pågældende har mere end 24 km til og fra arbejdet.

Af hensyn til ligebehandlingen af studerende ved videregående uddannelser med uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser, foreslås det, at § 1, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, nyaffattes. Med den foreslåede bestemmelse vil det fremover være en betingelse for at få rabat, at den studerende ikke er i lønnet praktik eller ikke samtidig modtager befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler.

Bestemmelsen i § 1, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om, at der ikke gives befordringsrabat i perioder, hvor den studerende samtidig modtager befordringsgodtgørelse efter andre regler, nyaffattes af ordensmæssige hensyn i lovforslagets § 1, nr. 4, men gældende ret videreføres uændret. Bestemmelsen vil f.eks. kunne finde anvendelse,

hvis der er overlappende indskrivningsperioder på en ungdomsuddannelse og en videregående uddannelse.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 5

Styrelsen for Videregående Uddannelser blev nedlagt den 31. december 2016. Der blev i stedet pr. 1. januar 2017 etableret to nye styrelser; Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte og Styrelsen for Forskning og Uddannelse.

Uddannelses- og forskningsministeren har ved cirkulære nr. 10245 af 15. december 2017 tillagt Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte en række beføjelser til at varetage opgaver på det institutionelle område og uddannelsesstøtteområdet. Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte er herunder tillagt beføjelsen til at varetage de opgaver, som følger af lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. cirkulærets § 1, nr. 16. Det følger endvidere af cirkulærets § 1, stk. 5, at den nærmere afgrænsning af Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøttes opgaver fremgår af delegationsbekendtgørelser og -cirkulærer samt af konkrete delegerationer til styrelsen.

Med den foreslåede ændring i § 2, stk. 1, ændres Styrelsen for Videregående Uddannelser derfor til Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte.

Til nr. 7

Det fremgår af § 3, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at ved beregningen af rabatten efter stk. 1 og 2 betragtes et månedskort som et abonnementskort på 30 dage.

Bestemmelsen har ikke et selvstændigt indhold, da rabatten ikke længere gives på baggrund af månedskort. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i lovens § 3, stk. 3, ophæves.

Til nr. 8

Det følger af § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Ud over, at den studerende skal være omfattet af reglerne om befordringsrabat efter lovens § 1, der fordrer, at den studerende er indskrevet på og gennemgår en SU-berettigende videregående uddannelse, er der ikke defineret en geografisk afgrænsning af godtgørelsesordningen.

Dette står i modsætning til befordringsrabatordningen, hvor der med hjemmel i § 1, stk. 1, 3. pkt., er fastsat regler i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om, i hvilket omfang der kan gives rabat til befordring til og fra udlandet. Reglerne herom er beskrevet i bekendtgørelsens § 3, hvori det bl.a. fremgår, at de transportansvarlige yder rabat på abonnementskort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene efter samme retningslinjer, som gælder for rabat på befordring inden for landets grænser.

Det fremgår heller ikke direkte af lovens § 4 a, at der skal være tale om daglig befordring. Dog fremgår det af lovens § 4 a, stk. 2, at godtgørelse ikke gives i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Med den foreslåede ændring af § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser foreslås det som et led i målretningen af ordningen, at godtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt alene gives til befordring inden for Danmarks grænser. Forslagets skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 10, hvor det foreslås, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Det foreslås endvidere i samme ændringspunkt, at det præciseres i § 4 a, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at der skal være tale om daglig befordring. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 1, nr. 10, hvori der foreslås indsat en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 9

Det følger af § 4 a, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den studerendes bopæl.

Der kan efter lovens § 4 a, stk. 2, ikke gives godtgørelse efter stk. 1 i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Befordringsgodtgørelse efter en kilometersats beregnes og udbetales på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den studerendes bopæl og uddannelsesstedet, uanset omfanget af undervisningsaktiviteter i den pågældende måned. De nærmere regler herom fremgår af §§ 5, 12 og 13 i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser.

Med ændringen af ordningen om godtgørelse efter en kilometersats i 2013, jf. § 2 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, der bl.a. indebar, at de studerendes egenbetaling bortfaldt, er ordningen blevet mere attraktiv, og udgifterne til ordningen er steget væsentligt. Det har på den baggrund vist sig uhensigtsmæssigt, at godtgørelsen beregnes og udbetales på månedsbasis uanset den studerendes faktiske befordring mellem uddannelsessted og bopæl.

Det foreslås derfor med lovforslaget at nyaffatte § 4 a, stk. 2, således at der fremover gives godtgørelse til dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal efter forslagets 2. pkt. indberette antallet af dage med befordring. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring.

Med nyaffattelsen af § 4 a, stk. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser udgår bestemmelsen om, at der ikke gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis der er tale om fjernundervisning. Med den i lovforslagets § 1, nr. 10, foreslåede ændring af § 4 a, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, foreslås der indsat en hjemmel til at fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at denne bemyndigelse skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at daglig befordring ikke omfatter studerende, der følger uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 10

Det følger af § 4 a, stk. 3, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

Med forslaget udvides bemyndigelsen i § 4 a, stk. 3, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, så uddannelses- og forskningsministeren fremover vil kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring mellem bopæl og uddannelsesstedet. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 1, nr. 8, hvorefter det foreslås præciseret, at rabatten gives til den daglige befordring.

Forslaget grunder i, at ordningen med godtgørelse efter en kilometersats retter sig mod den samme gruppe uddannelsessøgende, som er omfattet af befordringsrabortordningen; det vil sige studerende, der har daglig befordring mellem bopælen og uddannelsesstedet. Det indebærer, at de har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Særligt efter 2016 er styrelsen blevet opmærksom på en række tilfælde, hvor studerende har søgt om godtgørelse efter en kilometersats til strækninger, der er så lange og tidskrævende, at det ikke umiddelbart forekommer realistisk, at der er tale om daglig befordring. Efter de gældende regler er der imidlertid ikke mulighed for at give afslag på en ansøgning om godtgørelse efter en

kilometersats f.eks. til befordring i egen bil mellem Gilleleje og Aalborg, selvom en sådan daglig befordring synes urealistisk.

Det foreslås derfor, at der i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser § 4 a, stk. 3, indsættes bemyndigelse til, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at der ikke kan gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis uddannelsen er udbudt som fjernundervisning. Dette følger af gældende ret, jf. lovens 4 a, stk. 2, men vil fremover blive reguleret på bekendtgørelsesniveau.

Befordringsrabat er begrænset til rabat på personlige periodekort til bus, tog eller metro, der udbydes af danske befordringsansvarlige. Dog kan befordringsansvarlige i EU- og EØS-landene yde rabat efter samme regler som de danske befordringsansvarlige. Befordringsrabatordningen gives på den baggrund alene til offentlige befordring med bus, tog eller metro i Danmark eller hen over den danske grænse, inden for de takstzoner, hvortil de befordringsansvarlige udbyder personlige periodekort. For så vidt angår godtgørelse efter en kilometersats er der ingen tilsvarende direkte eller indirekte geografisk afgrænsning.

Som led i målretningen af retten til godtgørelsen efter en kilometersats foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt alene gives til befordring inden for Danmarks grænser.

Med lovforslagets § 1, nr. 10, foreslås bemyndigelsen i lovens § 4 a, stk. 3, endvidere udvidet, så uddannelses- og forskningsministeren, som det er tilfældet med befordringsrabatordningen, kan fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land, inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for så vidt angår befordringsrabatordningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 11

Der er i den gældende lovgivning ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats.

Med lovforslaget foreslås der indsat en ny § 4 b i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, hvorefter styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Det vil fortsat være uddannelsesstedet, der træffer afgørelse om, at studerende ved videregående uddannelser har ret til godtgørelse. Det er dog styrelsen som central myndighed, der har bedst mulighed for at føre kontrol med ordningen, hvorfor det med forslaget er styrelsen, der skal træffe afgørelse om tilbagebetaling.

I forslaget til § 4 b, stk. 2, foreslås det, at Udbetaling Danmark, der i forvejen administrerer krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte skal varetage administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af godtgørelse, og herunder træffe afgørelser i relation til opkrævningen.

Endelig foreslås det med § 4 b, stk. 3, at uddannelses- og forskningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 12

Det fremgår af § 5, nr. 1, lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter § 1 og godtgørelse efter lovens § 4 a, og om hvornår den studerende skal søge.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives til dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og bopæl, og den studerende forpligtes til at indberette antallet af dage med befordring.

På den baggrund foreslås det, at uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse i § 5, nr. 1, udvides til at kunne fastsætte regler om den studerendes indberetning af dage med befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 13

Det følger af § 5, nr. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, men at visse studerende og visse typer af sager kan undtages fra kravet om elektronisk ansøgning.

Det er fastsat i § 6 i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at studerende skal anvende styrelsens og de trafikansvarliges fælles elektroniske selvbetjeningsystem i forbindelse med ansøgning om befordringsrabat (mitUddannelseskort). Studerende, der på grund af fysisk eller psykisk funktionsnedsættelse er afskåret fra at søge om befordringsrabat elektronisk, kan få bistand af uddannelsesstedet i forbindelse med ansøgning. Efter bekendtgørelsens § 7 anvendes mitUddannelseskort ikke ved ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats. Den studerende skal i stedet aflevere et særligt ansøgningskema på uddannelsesstedet.

Med lovforslagets § 1, nr. 9, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives til dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og bopæl, og den studerende forpligtes til at indberette antallet af dage med befordring.

På den baggrund foreslås det, at bemyndigelsen i § 5, nr. 2, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser udvides, så uddannelses- og forskningsministeren også kan fastsætte regler om digital kommunikation i forbindelse med indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningsystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring. Systemet tilgås via NemId og udbetaling af godtgørelse efter en kilometersats sker til den studerendes Nemkonto.

Til nr. 14

Efter § 5, nr. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, er uddannelses- og forskningsministeren bemyndiget til at fastsætte regler om kontantudbetaling af rabatbeløb.

Bestemmelsen om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befordringsrabatten i særlige tilfælde kan udbetales kontant til studerende ved videregående uddannelser med fradrag af egenbetalingen, hvis den studerende har været nødsaget til at købe et personligt periodekort til fuld pris.

Det følger af reglerne, jf. § 11, stk. 1, i bekendtgørelse om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at der ikke kan gives kontantrabat, hvis den studerende har undladt at søge i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage før, den studerende har brug for det personlige periodekort med rabat. Der gives således alene kontantrabat til studerende, der har søgt i tide, men hvor ansøgningen ikke kunne gennemføres på grund af helt ekstraordinære forhold, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontantrabat, og rabatten udbetales af de befordringsansvarlige.

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatten kontant for personlige periodekort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befordringsrabatordningen er knyttet til det personlige periodekort, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den studerende. Med indførelsen af andre personlige

rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det nu muligt at foretage en sådan kobling, hvilket minimerer risikoen for snyd.

På den baggrund foreslås det, at uddannelses- og forskningsministerens bemyndigelse i lovens § 5, stk. 1, nr. 4, udvides til at kunne fastsætte regler om, at rabatbeløbet kan udbetales kontant, når den studerende eller uddannelsessøgende har købt abonnementskort eller anden personlig rejsehjemmel uden rabat.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 15

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstedet bistår ministeriet eller anden statslig myndighed i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat eller godtgørelse efter en kilometersats. Det følger endvidere af lovens § 13, stk. 4, at ministeriet eller anden statslig myndighed fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ministeriet eller anden statslig myndighed kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelse af opgaven.

Der er imidlertid ikke tilsvarende bestemmelser i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, selv om uddannelsessteder med videregående uddannelser har samme forpligtelser i forhold til administration af befordringsordningerne.

Hertil kommer, at uddannelsesstederne som følge af forslaget i § 1, nr. 11, om mulighed for, at styrelsen kan rejse krav om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats, også vil skulle yde bistand til styrelsen.

På den baggrund foreslås det, at der indsættes et nyt § 5 a, stk. 4, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser om, at uddannelsesstedet bistår styrelsen i forbindelse med afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse. Der foreslås endvidere at indsætte et nyt § 5 a, stk. 5, hvorefter styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af opgaven.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.

Til nr. 16 og 17

Det følger af § 6, stk. 1, i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, at uddannelsesstedets afgørelser efter § 4 a, stk. 1, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det følger af § 6, stk. 2, at afgørelser, som styrelsen træffer om retten til befordringsrabat efter § 1 i lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Det foreslås, at styrelsens afgørelser om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter en kilometersats, og Udbetaling Danmarks afgørelser om opkrævning af styrelsens krav, jf. lovforslagets § 1, nr. 11, ligeledes ikke skal kunne indbringes for anden administrativ myndighed.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til § 2

Til nr. 1 og 4

Det følger af § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog eller metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af

- 1) lov om de gymnasiale uddannelser,
- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,
- 6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),
- 7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller
- 8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Et abonnementskort er i bemærkningerne til loven defineret som periode- eller pendlerkort med en valgfri gyldighedsperiode. Efter lovens § 11 påhviler det hvert trafikselskab, Bornholms Regionskommune, de jernbanevirksomheder, der udfører offentlig servicetrafik på kontrakt med staten, og Metroselskabet I/S at yde rabat efter lovens kapitel 2 og 3.

Hvert selskab og Bornholms Regionskommune sørger for, at den i §§ 6 og 7 anførte rabat indpasses i det takst- og billetteringssystem, der anvendes af trafikselskabet eller Bornholms Regionskommune, jf. lovens § 11, stk. 2.

De produkter, som tilbydes af de befordringsansvarlige selskaber, udvikles løbende, og abonnementskort som begreb er ikke længere en dækkende betegnelse for de produkter, der gives rabat på efter loven.

Med henblik på en sproglig opdatering foreslås det derfor, at betegnelsen abonnementskort overalt i loven ændres til personlige periodekort.

Forslaget ændrer ikke på den gældende retstilstand.

Til nr. 2

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af de i § 2 oplyste love. Rabatten gives efter lovens § 6 til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Forudsætningen i § 6 om, at rabatten gives til billigste daglige befordring, indebærer, at de uddannelsessøgende og deltagerne har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Med forslaget præciseres det i § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere efter ansøgning har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til daglig befordring. Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 3, hvorefter der foreslås indsat en bestemmelse i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., som bemyndiger undervisningsministeren til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 3

Det fremgår af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring med bus, tog og metro i den offentlig servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af de i § 2, stk. 1, oplyste love. Undervisningsministeren kan endvidere i medfør af lovens § 2, stk. 3, fastsætte regler om, at anden persontrafik samt anden offentlig servicetrafik og befordring til og fra udlandet er omfattet af stk. 1.

Selv om befordringsrabortordningen retter sig mod uddannelsessøgende og deltagere, der har daglig befordring, anvendes ordningen også til køb af personlige periodekort med rabat til strækninger, hvor afstandene mellem bopæl og uddannelsessted er så lange, at det må anses for urealistisk, at de uddannelsessøgende og deltagerne reelt har mulighed for daglig befordring mellem bopæl og uddannelsessted. Det er således muligt efter de gældende regler at købe et periodekort på 30 dage med rabat f.eks. til befordring mellem Frederikshavn og København, uagtet at det næppe er realistisk, at den uddannelsessøgende og deltageren dagligt benytter periodekortet til befordring over så store afstande.

Med forslaget foreslås det at indsætte et nyt § 2, stk. 4, der bemyndiger undervisningsministeren til at kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Bemyndigelsen skal ses

i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvorefter det foreslås præciseret, at rabatten gives til daglig befordring.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om køb af personlige periodekort med rabat over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 4

Det fremgår af § 7, stk. 1, 2. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at ved beregningen af rabatten kan et månedskort betragtes som et abonnementskort på 30 dage.

Bestemmelsen har ikke et selvstændigt indhold, da rabatten ikke længere gives på baggrund af månedskort. Det foreslås derfor, at bestemmelsen i lovens § 7, stk. 1, 2. pkt., ophæves.

Til nr. 5

Efter § 8, stk. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., er undervisningsministeren bemyndiget til at fastsætte regler om kontantudbetaling af rabatbeløb.

Bestemmelserne om kontantudbetaling af rabatbeløb indebærer, at befordringsrabatten i særlige tilfælde kan udbetales kontant til uddannelsessøgende og deltagere, hvis de har været nødsaget til at købe et personligt periodekort til fuld pris.

Det følger af reglerne, jf. § 9, stk. 1, i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at der ikke kan gives kontranabat, hvis den uddannelsessøgende og deltageren har undladt at søge i tide, hvilket efter administrativ praksis vil sige mindst 14 dage før, de har brug for det personlige periodekort med rabat. Der gives således alene kontranabat til uddannelsessøgende og deltagere, der har søgt i tide, men hvor ansøgningen ikke kunne gennemføres på grund af helt ekstraordinære forhold, typisk af teknisk karakter. Det er styrelsen, der træffer afgørelse om retten til kontranabat, og rabatten udbetales af de befordringsansvarlige.

Det har hidtil alene været muligt at udbetale rabatten kontant for personlige periodekort, der er købt til fuld pris. Dette skyldes ikke blot, at befordringsrabatordningen er knyttet til det personlige periodekort, men også at andre former for rejsehjemmel ikke har været personlige. Det har derfor ikke været muligt at knytte rejseaktiviteten til den uddannelsessøgende og deltageren. Med indførelsen af andre personlige rejsehjemler, f.eks. det personlige rejsekort, er det nu muligt at foretage en sådan kobling, hvilket minimerer risikoen for snyd.

På den baggrund foreslås det, at undervisningsministerens bemyndigelse i lovens § 8, stk. 2, udvides til at kunne fastsætte regler om, at rabatbeløbet kan udbetales kontant, når den studerende eller uddannelsessøgende har købt abonnementskort eller anden personlig rejsehjemmel uden rabat, jf. lovforslagets § 2, nr. 5.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.

Til nr. 6

Det følger af § 9, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og de pågældendes bopæl, jf. § 9, stk. 4.

Ud over, at den uddannelsessøgende og deltageren skal være omfattet af reglerne om befordringsrabat efter lovens § 2, er der ikke defineret en geografisk afgrænsning af ordningen om godtgørelse efter en kilometersats.

Dette står i modsætning til befordringsrabortordningen, hvor der med hjemmel i § 2, stk. 3, er fastsat regler i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. om, i hvilket omfang der kan gives rabat til befordring til og fra udlandet. Reglerne herom er beskrevet i bekendtgørelsens § 7, hvori det bl.a. fremgår, at de transportansvarlige yder rabat på abonnementskort til befordring over den danske grænse til og fra EU- og EØS-landene på samme måde, som de yder rabat på befordring inden for landets grænser.

Det fremgår heller ikke direkte af lovens § 9, at der skal været tale om daglig befordring. Dog fremgår det af lovens § 9, stk. 1, 2. pkt., at godtgørelse ikke gives i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Med den foreslåede ændring af § 9, stk. 1, 1. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., foreslås det som et led i målretningen af ordningen, at befordringsgodtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt alene gives til befordring inden for Danmarks grænser. Forslagets skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 2, nr. 9, hvor det foreslås, at undervisningsministeren bemyndiges til at kunne fastsætte nærmere regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Endvidere foreslås, at det i lovens § 9, stk. 1, 1. pkt., præciseres, at der er tale om daglig befordring. Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til § 2, nr. 3, hvori der foreslås indsat en bemyndigelse til at fastsætte nærmere regler om, hvornår der er tale om daglig befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 7

Efter § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gives godtgørelse ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning.

Med den i § 2, nr. 3, foreslåede ændring af § 2 i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. foreslås der indsat en hjemmel til at fastsætte, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at denne bemyndigelse skal kunne anvendes til at fastsætte regler om, at daglig befordring ikke omfatter uddannelsessøgende eller deltagere, der følger uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Der henvises til bemærkningerne til § 2, nr. 3.

På den baggrund foreslås *§ 9, stk. 1, 2. og 3. pkt.*, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., ophævet.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 8

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere har ret til rabat ved køb af personlige periodekort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af de i § 2, stk. 1, oplyste love.

Undervisningsministeren kan endvidere i medfør af lovens § 2, stk. 3, fastsætte regler om, at anden persontrafik samt anden offentlig servicetrafik og befordring til og fra udlandet er omfattet af stk. 1.

Det følger af § 9, stk. 1, at uddannelsesstedet efter ansøgning i ganske særlige tilfælde kan træffe afgørelse om, at uddannelsessøgende og deltagere, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats. Uddannelsesstedet træffer herunder afgørelse om antallet af kilometer, der kan gives godtgørelse for, mellem uddannelsesstedet og den uddannelsessøgendes og deltagerens bopæl, jf. lovens § 9, stk. 4.

Befordringsgodtgørelse efter en kilometersats beregnes og udbetales på månedsbasis på grundlag af antallet af kilometer mellem den uddannelsessøgendes og deltagerens bopæl og uddannelsesstedet, uanset omfanget af undervisningsaktiviteter i den pågældende måned. De nærmere regler herom fremgår af §§ 13, 14 og 15 i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v.

Med ændringen af ordningen om godtgørelse efter en kilometersats i 2013, jf. § 2 i lov nr. 899 af 4. juli 2013, der bl.a. indebar, at de uddannelsessøgendes eller deltagernes egenbetaling bortfaldt,

er ordningen blevet mere attraktiv, og udgifterne til ordningen er steget væsentligt. Det har på den baggrund vist sig uhensigtsmæssigt, at godtgørelsen beregnes og udbetales på månedsbasis uanset den uddannelsessøgendes og deltagerens faktiske behov for befording mellem uddannelsessted og bopæl.

Det foreslås derfor med dette lovforslag at indsætte et nyt *§ 9, stk. 5*, hvorefter der fremover gives godtgørelse til dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befording mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal efter forslaget indberette antallet af dage med befording.

Det er forventningen, at der på baggrund af eksisterende bemyndigelsesbestemmelser, og dels på baggrund af den udvidelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats, som følger af dette lovforslags § 2, nr. 10, fastsættes regler om, at den uddannelsessøgende og deltageren skal angive dage med befording i det elektroniske selvbetjeningsystem mitUngdomskort.

Der er i den gældende lovgivning ikke hjemmel til at træffe afgørelse om tilbagebetaling af godtgørelse efter en kilometersats.

Med lovforslaget foreslås der indsat et nyt *§ 9, stk. 6*, hvorefter ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter stk. 1-3, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Uddannelsesstedet træffer fortsat afgørelse om, at uddannelsessøgende og deltagere har ret til godtgørelse. Det er dog de centrale myndigheder, der har bedst mulighed for at føre kontrol med ordningen, hvorfor det med den foreslåede bestemmelse i *§ 9, stk. 6*, er ministeriet eller anden statslig myndighed, der skal træffe afgørelse om tilbagebetaling.

Med det foreslåede *§ 9, stk. 7*, vil Udbetaling Danmark, der i forvejen administrerer krav om tilbagebetaling af for meget modtaget SU og statens voksenuddannelsesstøtte, skulle varetage administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav om tilbagebetaling af godtgørelse, og herunder træffe afgørelser i relation til opkrævningen.

Endelig foreslås det med den nye *§ 9, stk. 8*, at undervisningsministeren bemyndiges til at fastsætte nærmere regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 9

Det følger af § 9, stk. 5, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, en øvre grænse for befordringsgodtgørelsen, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

Med forslaget udvides bemyndigelsen i lovens § 9, stk. 5, så undervisningsministeren fremover vil kunne fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring mellem bopæl og uddannelsesstedet. Bemyndigelsen skal ses i sammenhæng med dette lovforslags § 2, nr. 2, hvorefter det foreslås præciseret, at rabatten gives til den daglige befordring.

Forslaget grunder i, at ordningen med godtgørelse efter en kilometersats retter sig mod den samme gruppe uddannelsessøgende, som er omfattet af befordringsrabatten; det vil sige uddannelsessøgende, der har daglig befordring mellem bopælen og uddannelsesstedet. Det indebærer, at de har befordring med en sådan hyppighed og regelmæssighed, at befordringen mellem bopæl og uddannelsessted ikke får karakter af at være lejlighedsvis eller en særlig begivenhed.

Særligt efter 2016, er styrelsen blevet opmærksom på en række tilfælde, hvor uddannelsessøgende har søgt om godtgørelse efter en kilometersats til strækninger, der er så lange og tidskrævende, at det ikke umiddelbart forekommer realistisk, at der er tale om daglig befordring. Efter de gældende regler er der imidlertid ikke mulighed for at give afslag på en ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats f.eks. til befordring i egen bil mellem Gilleleje og Aalborg, selvom en sådan daglig befordring synes urealistisk.

Det foreslås derfor, at der i § 9, stk. 5, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. indsættes bemyndigelse til, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring. Det er hensigten, at bemyndigelsen skal kunne anvendes til at fastsætte regler, der gør det muligt at give afslag på ansøgninger om godtgørelse efter en kilometersats til befordring over afstande, der er så lange og/eller tidskrævende, at de ikke kan forventes gennemført med den forudsatte hyppighed og regelmæssighed. Det er hensigten at fastsætte regler, der tager udgangspunkt i objektive kriterier om afstand eller tid. Det kunne eksempelvis være befordring på over 3-4 timer hver vej.

Det er endvidere hensigten at fastsætte regler om, at der ikke kan gives godtgørelse efter en kilometersats, hvis uddannelsen er udbudt som fjernundervisning. Dette følger af gældende ret, jf. lovens § 9, stk. 1, 2. pkt., men vil fremover blive reguleret på bekendtgørelsesniveau.

Befordringsrabat er begrænset til rabat på personlige periodekort til bus, tog eller metro, der udbydes af danske befordringsansvarlige. Dog kan befordringsansvarlige i EU- og EØS-landene yde rabat efter samme regler som de danske befordringsansvarlige. Befordringsrabatordningen gives på den baggrund alene til offentlig befordring med bus, tog eller metro i Danmark eller hen over den danske grænse, inden for de takstzoner, hvortil de befordringsansvarlige udbyder personlige periodekort. For så vidt angår godtgørelse efter en kilometersats er der ingen tilsvarende direkte eller indirekte geografisk afgrænsning.

Som led i målretningen af retten til godtgørelse efter en kilometersats foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats som udgangspunkt alene gives til befordring inden for Danmarks grænser.

Med lovforslaget foreslås bemyndigelsen i lovens § 9, stk. 5, der bliver stk. 9, udvidet, så undervisningsministeren, som det er tilfældet med befordringsrabatorrdningen, kan fastsætte regler om godtgørelse for befordring til og fra udlandet.

Det er hensigten, at ministeren kan fastsætte, at godtgørelse efter en kilometersats kan gives til befordring hen over den danske grænse til et EU-land eller EØS-land, inden for geografiske rammer, der er tilsvarende dem, der de facto gælder for så vidt angår befordringsrabatorrdningen, hvilket i realiteten alene er relevant i forhold til rejser i den dansk/tyske og dansk/svenske grænseregion.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 10

Det fremgår af § 14, nr. 1, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte regler om indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter lovens § 2 og 3 og godtgørelse efter lovens § 9, og om hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, der indsætter et nyt § 9, stk. 5, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives til dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og bopæl, og den uddannelsessøgende eller deltageren forpligtes til at indberette antallet af dage med befordring.

På den baggrund foreslås det, at undervisningsministerens bemyndigelse i § 14, nr. 1, udvides til at kunne fastsætte regler om den uddannelsessøgende eller deltagerens indberetning af dage med befordring.

Der henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.1.

Til nr. 11

Det følger af § 10, nr. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at undervisningsministeren kan fastsætte regler om, at ansøgning om rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, men at visse uddannelsessøgende og deltagere og visse typer af sager kan undtages fra kravet om elektronisk ansøgning.

Det er fastsat i § 2 i bekendtgørelse om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., at uddannelsessøgende og deltagere skal anvende styrelsens og de befordringsansvarliges fælles elektroniske selvbetjeningssystem i forbindelse med ansøgning om befordringsrabat (mitUddannelseskort). Uddannelsessøgende og deltagere, der er afskåret fra at

søge om befordringsrabat elektronisk, kan få bistand af uddannelsesstedet i forbindelse med ansøgning. Efter bekendtgørelsens § 12 anvendes mitUddannelseskort ikke ved ansøgning om godtgørelse efter en kilometersats. Den uddannelsessøgende eller deltagerne skal i stedet aflevere en ansøgning i papirform på uddannelsesstedet, og skal inden 2 måneder efter hvert kvartal aflevere en blanket om udbetaling af godtgørelse for det pågældende kvartal på uddannelsesstedet. Retten til godtgørelse efter en kilometersats bortfalder, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren ikke overholder tidsfristen.

Med lovforslagets § 2, nr. 8, foreslås det, at godtgørelse efter en kilometersats gives til dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og bopæl, og den uddannelsessøgende eller deltageren forpligtes til at indberette antallet af dage med befordring.

På den baggrund foreslås det, at bemyndigelsen i § 14, nr. 2, i lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. udvides, så undervisningsministeren også kan fastsætte regler om digital kommunikation i forbindelse med indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring. Det er forventningen, at det elektroniske selvbetjeningssystem mitUngdomskort vil blive anvendt til at administrere dage med befordring. Systemet tilgås via NemId og udbetaling af godtgørelse efter en kilometersats sker til den uddannelsessøgendes eller deltagerens Nemkonto.

Til § 3

Det foreslås med bestemmelsen, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Uddannelsessøgende, der før den 1. juli 2019 er godkendt til at modtage kontantrabat, vil skulle indberette dage med befordring, fra ikrafttrædelsesdatoen for at få godtgørelsen udbetalt.

Lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser og lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v. gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bilag 1

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

Uddannelses- og Forskningsministeriet

§ 1

I lov om befordringsrabat til studerende ved videregående uddannelser, jf. lovbekendtgørelse nr. 1036 af 30. august 2017, foretages følgende ændringer:

§ 1. Studerende ved videregående uddannelser har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik.

--- Uddannelses- og forskningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at 1. pkt. gælder for befordring til og fra udlandet.

Stk. 4. Retten til rabat gælder ikke, når den studerende samtidig får befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler.

§ 2. Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte (styrelsen) træffer afgørelse om, hvilke studerende der har ret til rabat efter § 1.

Stk. 2. ---

§ 3. Rabat efter § 1 gives til den billigste daglige befordring mellem bopæl og uddannelsessted med fradrag af et egenbetalingsbeløb på 18,37 kr. (2010-niveau) for hver dag, abonnementskortet er gyldigt, jf. dog stk. 2.

Stk. 2-5. ---

Stk. 3. Ved beregningen af rabatten efter stk. 1 og 2 betragtes et månedskort som et abonnementskort på 30 dage.

Stk. 4 og 5. ---

§ 4 a. Uddannelsesstedet kan efter ansøgning i ganske særlige tilfælde træffe afgørelse om, at studerende, der har ret til rabat efter § 1, gives godtgørelse til befordring med andre befordringsmidler end offentlige befordringsmidler efter en kilometersats, jf. dog stk. 2. ----

1. Overalt i loven ændres "abonnementskort" til: "personlige periodekort".

2. I § 1, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter "abonnementskort til": "daglig".

3. I § 1, stk. 1, 3. pkt., indsættes efter "regler om,": "hvornår der er tale om daglig befordring, og".

4. § 1, stk. 4, affattes således:
"Stk. 4. Det er en betingelse for at få rabat, at den studerende
1) ikke er i lønnet praktik, eller
2) ikke samtidig modtager befordringsgodtgørelse i henhold til andre regler."

5. I § 2, stk. 1, ændres "Styrelsen for Statens Uddannelsesstøtte" til: "Styrelsen for Institutioner og Uddannelsesstøtte".

6. I § 3, stk. 1, ændres "abonnementskortet" til: "det personlige periodekort".

7. § 3, stk. 3, ophæves.
Stk. 4 og 5 bliver herefter stk. 3 og 4.

8. I § 4 a, stk. 1, 1. pkt., ændres "befordring" til: "daglig befordring i Danmark".

Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives ikke i perioder, hvor den studerende er indskrevet på og gennemgår uddannelse, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte nærmere regler om uddannelsesstedernes administration og om retten til godtgørelse efter stk. 1, herunder godtgørelsens beregning, sats og årlige regulering, øvre grænse for godtgørelsen og udbetaling.

§ 5. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om:

1) Indhold og udformning af ansøgninger om rabat efter § 1 og godtgørelse efter § 4 a og, om hvornår den studerende skal søge.

2) At ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation. Ministeren for forskning, innovation og videregående uddannelser kan endvidere fastsætte

9. *§ 4 a, stk. 2, affattes således:*

"Stk. 2. Godtgørelse efter stk. 1 gives til dage, hvor den studerende har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den studerende skal indberette antallet af dage med befordring."

10. I *§ 4 a, stk. 3,* indsættes efter "beregning,": "hvornår der er tale om daglig befordring," og efter "udbetaling" indsættes: "samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet".

11. Efter § 4 a indsættes:

"4 b. Styrelsen træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter § 4 a, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 2. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af styrelsens krav om tilbagebetaling af godtgørelse.

Stk. 3. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetaling, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde."

12. I *§ 5, nr. 1,* indsættes efter "søge": "og indberette dage, hvor den studerende har haft befordring efter § 4 a, stk. 2".

13. I *§ 5, nr. 2,* indsættes efter "godtgørelse": "og indberetning af dage, hvor den studerende har haft befordring efter 4 a, stk. 2,".

regler om, at visse studerende og visse typer af sager kan undtages fra kravet i 1. pkt.

3) ---

4) At rabatbeløb efter § 3, stk. 1-3, jf. § 1, i særlige tilfælde af den transportansvarlige skal udbetales kontant til studerende, der har ret til rabat, når de tidligere har købt abonnementskort uden rabat, idet rabatten dog ikke kan udbetales kontant, hvis den studerende har undladt at søge i tide.

5) ---

§ 5 a.

Stk. 1-3. ---

§ 6. --

Stk. 2. Styrelsens afgørelser efter § 2 i denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

14. I § 5, nr. 4, ændres "1-3" til: "1 og 2", og der indsættes efter "abonnementskort": "eller anden personlig rejsehjemmel".

15. I § 5 a, indsættes efter stk. 3 som nye stykker:

"Stk. 4. Uddannelsesstedet bistår styrelsen ved afgørelse om tildeling af rabat og afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse.

Stk. 5. Styrelsen fører tilsyn med uddannelsesstedernes administration. Uddannelses- og forskningsministeren kan fastsætte regler om, at styrelsen kan kræve alle oplysninger, der er nødvendige til varetagelsen af opgaven."

16. I § 6, stk. 2, ændres "§ 2" til: "§§ 2 og 4 b, stk. 1".

17. I § 6 indsættes efter stk. 2 som nyt stykke:

"Stk. 3. Udbetaling Danmarks afgørelser efter § 4 b, stk. 2, kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed."

Undervisningsministeriet

§ 2

I lov om befordringsrabat til uddannelsessøgende i ungdomsuddannelser m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 437 af 8. maj 2017, som ændret ved § 4 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

§ 2. Uddannelsessøgende og deltagere har efter ansøgning ret til rabat ved køb af abonnementskort til befordring med bus, tog og metro i den offentlige servicetrafik, når de gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb i medfør af

- 1) lov om de gymnasiale uddannelser,
- 2) lov om erhvervsuddannelser,
- 3) lov om erhvervsgrunduddannelse m.v.,
- 4) lov om fodterapeuter,
- 5) lov om produktionsskoler,
- 6) lov om almen voksenuddannelse og om anerkendelse af realkompetence i forhold til fag i almen voksenuddannelse, i uddannelsen til hf-eksamen og i uddannelsen til almen studentereksamen (avu-loven),
- 7) lov om forberedende voksenundervisning og ordblindeundervisning for voksne eller
- 8) lov om kombineret ungdomsuddannelse.

Stk. 2 og 3. ---

§ 7. Den uddannelsessøgende og deltageren skal selv betale et egenbetalingsbeløb på 18,37 kr. (2010-niveau) for hver dag, abonnementskortet er gyldigt. Ved beregningen af rabatten kan et månedskort betragtes som et abonnementskort på 30 dage.

Stk. 2. ---

§ 8. Ministeriet eller anden statslig myndighed kan i særlige tilfælde godkende, at rabatbeløbet skal udbetales kontant for abonnementskort, der tidligere er købt uden rabat. Rabatten kan dog ikke udbetales kontant, hvis den uddannelsessøgende eller deltageren har undladt at søge om befodringsrabat i tide.

Stk. 2. ---

1. Overalt i loven ændres "abonnementskort" til: "personlige periodekort".

2. I § 2, stk. 1, indsættes efter "abonnementskort til": "daglig".

3. I § 2 indsættes efter stk. 3, som nyt stykke: "*Stk. 4.* Undervisningsministeren kan fastsætte regler om, hvornår der er tale om daglig befordring, jf. stk. 1."

4. I § 7, stk. 1, ændres "abonnementskortet" til: "det personlige periodekort", og 2. pkt. ophæves.

5. I § 8, stk. 1, indsættes efter "rabatbeløbet": ", jf. §§ 6 og 7," og efter "abonnementskort" indsættes: "eller anden personlig rejsehjemmel".

§ 9. Der kan til særlige grupper, jf. stk. 2 og 3, der har ret til rabat efter § 2, gives godtgørelse til befordring efter en kilometersats. Godtgørelse gives dog ikke i perioder, hvor den uddannelsessøgende gennemgår uddannelse eller deltager i undervisningsforløb, der er tilrettelagt som fjernundervisning. Ved fjernundervisning forstås undervisning, hvor mindre end 50 pct. af undervisningen er tilrettelagt som tilstedeværelsesundervisning.

Stk. 2-4. ---

Stk. 5. Undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om retten til befordringsgodtgørelse, befordringsgodtgørelsens beregning, en øvre grænse for befordringsgodtgørelsen, udbetaling, kilometersatsens størrelse og årlige regulering.

6. I § 9, stk. 1, 1. pkt., ændres "befordring" til: "daglig befordring i Danmark".

7. § 9, stk. 1, 2. og 3. pkt., ophæves.

8. I § 9 indsættes efter stk. 4 som nye stykker:

" Stk. 5. Godtgørelse efter stk. 1-3 gives til dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring mellem sit uddannelsessted og sin bopæl. Den uddannelsessøgende eller deltageren skal indberette antallet af dage med befordring.

Stk. 6. Ministeriet eller anden statslig myndighed træffer afgørelse om tilbagebetaling af for meget modtaget godtgørelse efter stk. 1-3, hvis betingelserne for udbetaling af godtgørelse ikke er opfyldt.

Stk. 7. Udbetaling Danmark træffer afgørelse om og varetager administrationen af opkrævningen af ministeriets eller anden statslig myndigheds krav om tilbagebetaling af godtgørelse.

Stk. 8. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om tilbagebetalingen, herunder om at beløb, der skal tilbagebetales, forrentes med den aktuelt gældende morarente efter renteloven, fra hvilket tidspunktet beløbet skal forrentes, og hvem renten skal tilfalde." Stk. 5 bliver herefter stk. 9.

9. I § 9, stk. 5, der bliver stk. 9, indsættes efter "befordringsgodtgørelse,": "hvornår der er tale om daglig befordring,", og efter "regulering" indsættes: "samt om godtgørelse for befordring til og fra udlandet".

§ 14. Undervisningsministeren kan fastsætte regler om:

1) Indhold og udformning af ansøgninger og om, hvornår den uddannelsessøgende eller deltageren skal søge.

2) At ansøgning om ret til rabat eller godtgørelse skal ske i elektronisk form, herunder om anvendelse af digital signatur eller anden sikker personidentifikation.

Undervisningsministeren kan endvidere fastsætte regler om, at visse uddannelsessøgende og deltagere og visse typer af sager kan undtages fra bestemmelsen i 1. pkt.

Nr. 3 og 4. ---

10. I § 14, nr. 1, indsættes efter "søge": "og indberette dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,".

11. I § 14, nr. 2, indsættes efter "godtgørelse": "og indberetning af dage, hvor den uddannelsessøgende eller deltageren har haft befordring efter § 9, stk. 5,".

§ 3

Loven træder i kraft den 1. juli 2019.